

ČARODĚJKA
ANTJE

KATJA MONT

Čarodějka Antje

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Katja Mont

Čarodějka Antje – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

ČARODĚJKA ANTJE

KATJA MONT

ISBN tištěné verze 978-80-7650-467-7

ISBN e-knihy 978-80-7650-599-5 (1. zveřejnění, 2021) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-7650-600-8 (1. zveřejnění, 2021) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-7650-598-8 (1. zveřejnění, 2021) (ePDF)

Copyright © 2021 Katja Mont

Uběhlo skoro 5 let od chvíle, kdy čarodějka Anya v USA zachránila 4leté dítě svojí magií. Takových léčitelek nebylo mnoho, nebála bych se říct, že se jich na celém světě nacházelo jen 20. Byla z toho vážně velká kauza. Na sociálních sítích a YouTube se objevila různá videa z místa střelby v Seattlu.

Nevěděla jsem, co se tam přesně stalo, ale během přestřelky jedna z kulek zasáhla holčičku a Anya to vše viděla. Děvče umíralo v matčině náručí. Lidé se sbíhali na místo, snažili se jí pomoci, ale střela prošla stehenní tepnou a děvčeti nezbývalo moc času. Anya, oplývající léčitelskými schopnostmi, se rozhodla zakročit. Vzhledem k vážnosti situace nebylo zbytí a musela použít svoji magii před ostatními. Natáhla ruku a z ní začalo vyzařovat bílé světlo, jež obklopilo dívčino tělo. Rána se zavřela. Policisté, kteří přijeli, aby zatkli střelce, nejdříve zmateně koukali. Jakmile kouzlo zmizelo, matka dívky nevěřila vlastním očím a Anyu objala. Všechno to ovšem bylo nahráváno jak přihlížejícími lidmi, tak televizí. Živě to zhlédlo přes 10 milionů lidí! Anya byla následně zadržena policií a dost dlouho vyslýchána.

Svět se rozdělil na dva tábory. Jeden hlásal okamžité uvěznění a zkoumání této bytosti, jiní ji zase prohlásili za záchránkyni a dožadovali se jejího propuštění. Nakonec se díky tlaku veřejnosti dostala ven a z utajení vystoupily i další čarodějky. Pár týdnů nato vznikla nezisková organizace na podporu čarodějek a jejich zařazení do společnosti. Především jim šlo o to,

aby se jich lidé přestali bát a mohli nalézt pozitiva jejich uplatnění v různých odvětvích. Bylo také založeno zvláštní policejní oddělení vyšetřující magické zločiny. Svět je přijal celkem kladně, ale existovalo i několik spolků, které požadovaly vymýcení těchto bytostí. Jednu dobu jsem se opravdu bála, protože se konaly různé protesty. Dokonce jednu čarodějku lidé v menším městě na jihu USA veřejně upálili, když nemohla pomoci osobám po autonehodě. Členky jejího covenu sdělily policii, že ovládala pouze schopnost cestovat do astrální sféry, nemohla tedy zraněné zachránit.

Začala rovněž vznikat různá opatření. Anya tenkrát nabídla speciální amulety každé nemocnici ve Státech, které léčily podobně jako její magie. Zabráňovaly krvácení, ale fungovaly asi jen 15 minut, než se z nich kouzlo vybil. K doplnění jeho síly pak už stačila obyčejná čarodějka.

V USA se tohle bralo jako velmi vstřícný krok a každá nemocnice okamžitě najmula minimálně dvě čarodějky, aby mohly amulety dobíjet. Když zdravotníci přijeli sanitkou na místo, hodně lidí díky tomu zachránili. Stačilo jen přiložit amulet na tělo a krvácející rána se na chvíli uzavřela a zdravotníci pak okamžitě naložili zraněného do sanitky. Díky tomuto kroku se podařilo paniku z objevení čarodějek potlačit. Lidé začali být vděční, a to hlavně ti zachránění a jejich blízcí.

Anya dostala významné místo ve světové zdravotní organizaci, kde se spolu s ostatními jejími členy snažili přijít na další užitečné artefakty, jež by mohly zachraňovat životy. Časem to ale nestačilo a lidé

chtěli po čarodějkách vyloženě zázraky, měly vyléčit rakovinu, najít lék na AIDS anebo oklamat samotnou smrt. To ale bohužel nešlo, kromě toho, že by byl svět neskutečně přelidněný, narušil by se koloběh života, což by mohlo mít nedozírné následky.

Proměna v čarodějku nezahrnovala žádný zvláštní rituál. Jednou v noci jsem se vzbudila s šimravým pocitem v dlaních, bylo mi asi 14 let, posadila jsem se a spatřila, jak se moje ruce pomalu obalují bílým světlem, které z nich přímo sálalo. Brzo nato jsem zažila první empatii a uvědomila si, že tohle bude moje schopnost. Máma mi vyprávěla, že moje babička ovládala projekci. Popisovala mi ji jako zhmotnění čehokoliv, co si má mysl představí, ale u mě se projevovala i sama od sebe. Od probuzení mých schopností jsem projekci poprvé zažila asi v 18 letech, když jsem nedopatřením rozbila svůj dětský hrníček. Roztříštil se na několik kusů a mě to strašně zasáhlo. Byl to jediné, co mi po mámě zbylo. Slzy mi stékaly po tváři a v rukách jsem držela rozbité kusy. Najednou se začaly otřásat a pomalu se blížily k sobě. Vzlétly do vzduchu a přímo před obličejem se mi samy slepily dohromady. Potom, co máma umřela a mého tátu zavřeli za trestné činy proti svobodě lidí, jsem se osamostatnila a zařídila si vlastní podnikání.

V centru města jsem vlastnila malý obchod, kde si lidé mohli zakoupit přírodní kosmetiku z bylinek, které jsem pěstovala doma. Bydlela jsem s kamarádkou Naty a jejím přítelem Maxem. Chodili spolu už několik

let. Zatím jsem neměla odvahu jim přiznat, že jsem čarodějka. Bála jsem se, že mě přestanou mít rádi nebo se ode mě budou chtít distancovat.

Přízemí domu bylo jejich a mně patřilo první patro, kde jsem měla velký pokoj s kuchyňským koutem a koupelnou. Jednalo se o menší podkrovní byt, ale mně stačil. A skvělé bylo, že mi dovolili využít zahradu pro mé pěstitelské účely.

Všechny státy na světě rozhodly, že každý člověk nebo čarodějka musí mít zapsán v průkazu svůj původ. Všichni tedy museli postupně prokázat, zda ovládají magii. Když přišla řada na mě, seděla jsem v čekárně městského úřadu a nervózně podupávala nohou. Čekala jsem, až se otevřou dveře, abych se mohla registrovat jako čarodějka. Prohrábla jsem si rudé vlasy, když najednou z kanceláře vykoukla přísně vypadající úřednice a pozvala mě dovnitř. „Dobrý den, posadte se.“

„Dobrý den,“ pozdravila jsem, „ráda bych se zaregistrovala jako čarodějka.“

Beze slova mi podala formulář. Vyplnila jsem svoje jméno a pokračovala ve standardních kolonkách. Úřednice si odkašlala a nepříjemným pohledem mi naznačila, že mi to trvá. „Já si nejsem úplně jistá, co vyplnit jako druh magie. Ovládám magii z různých skupin, ale jde o energické schopnosti,“ vysvětlovala jsem.

„A jaké schopnosti ovládáte? Máme na to tabulky.“

Jsem ráda, že po staletí existence čarodějek jsme byly lidmi rozškátulkovány do tabulek.

„Ovládám empatii a projekci.“ Díky empatii jsem často vycítila, co si lidé myslí nebo cítí, a právě proto

jsem věděla, že mi vůbec nerozumí. Moje magie fungovala pořád. Jakýkoliv pocit, který měla osoba v mé blízkosti, se mi přehrál v hlavě. Neuměla jsem pořádně vysvětlit, jak to funguje, prostě to tak bylo. „Dokážu vycítit pocity jiných lidí. Když se dotknu předmětu, mohu dešifrovat, jaké obavy nebo radosti osoba měla, když se toho dotýkala, tedy vnímám i emoční otisk,“ tenhle název jsem si vymyslela už dřív.

„Projekci moc nepoužívám. Většinou dokážu promítnout něco, co chci, a to se pak stane skutečností,“ podívala jsem se na uschlé květiny za ní. Vyslala jsem k nim trochu magie, představila si, jak krásné jsou, a vdechla jim trochu života. Sama jsem nevěděla, jak to vysvětlit, a tak jsem jí to ukázala. Projekce byla silná magie, ale já jsem jí tolik nevyužívala. Když se nějaké mojí bylince v zahrádce nedařilo, pomohla jsem jí projekcí obnovit život v jejích kořenech, ale to byl asi jediný případ, kdy jsem ji použila, a proto jsem tohle kouzlo uměla perfektně.

„Jako ty květiny za vámi, před chvílí byly suché, zbavené života, já jsem jim teď dodala trochu magické esence a jsou zas krásné.“

Ohlédla se, usmála a podívala se do tabulek. Za okamžik zvedla oči od popsaného papíru: „Máme tři skupiny schopností – přírodní, multidimenzionální a energické, a to asi budete vy.“

Podepsala jsem formulář a dostala identifikační kartičku vytištěnou na počítači a zalitou do fólie. Antje Hoffmannová – energická čarodějka (empatie a projekce). Pod tím byla ještě adresa a datum narození.

Zaplať pánbůh, měla jsem to za sebou a byla jsem zařazena do evidence čarodějek města Bleak Castle.

Pro nás čarodějky bylo rozdělení jasné. Vše se odvíjelo od pentagramu a jeho 5 cípů. Každý cíp představoval jeden živel – oheň, voda, vítr, země a energie. Živlové čarodějky, běžně se jim říkalo přírodní, ovládaly obvykle jeden nebo dva živly. Ke mně žádný z nich nikdy nepromluvil, ale věděla jsem, že díky projekci bych se s nimi mohla spojit. Rozhodně bylo důležité, aby u rituálu, který probíhal v kruhu, byly zastoupeny všechny živly, přičemž každá čarodějka symbolizovala jeden. Při mocnějších rituálech se jejich počet zvyšoval až na 9. V knize jsem četla, že i velmi složitý rituál zvládne vykonat pouze jedna čarodějka, ale musí mít víc schopností a hodně se magii věnovat, aby její síla pořád rostla. Čím víc ji totiž některá z nás používala, tím byla silnější.

Energie se poté dál dělila podle schopností, většinou to byly multidimenzionální schopnosti ovlivňující čas, prostor a hmotu.

Nesetkala jsem se s žádnou čarodějkou, která by uměla ovládat čas, ale znala jsem princip její moci. Neuměla zastavit čas nebo obrátit jeho chod, spíše pracovala s předměty a jejich molekulami, zabraňovala rozkladu, nebo ho naopak podpořila.

Mezi energickou magii pak patřila i telekineze, transmuce – přeměnění energie na jiný druh, léčitelská schopnost a projekce. Také bych tam zařadila čarodějky, které navštěvovaly jiné sféry jako astrální a posmrtnou.

Mocné byly i rituální čarodějky, které ovládaly schopnost předvídání budoucnosti a jejich rituály byly

velmi silné. Převážně se jednalo o velekněžky nebo vůdkyně covenu.

Pravou rukou takové vůdkyně pak byla astrální čarodějka, která cestovala na astrální pláně, odkud přinášela vzácné složky do lektvarů. Četla jsem, že se tam nacházejí různá mytická stvoření, například jednorožci, přičemž prach z jejich rohu je velmi žádanou složkou.

Spirituální čarodějky většinou pomáhaly ztraceným duším, které doprovázely do říše jejich odpočinku. Povětšinou pracovaly jako média, ale soustředily se i na vymýtání různých entit z lidí. Nebylo to tak časté, ale stávalo se to.

Do psychických čarodějek bych se mohla zařadit, kdybych ovládala pouze empatii, a rozhodně sem patřila ještě psychometrie a telepatie.

Nasedla jsem do auta a zamířila do obchodu o pár ulic dál. Věděla jsem, že to ze zákona musím v práci a doma oznámit. Raději jsem se hned po příchodu zavřela do kanceláře a v ruce si hrála se svou novou kartičkou. Moje mysl si přehrávala různé scénáře rozhovorů, ale žádný nebyl optimální. Nakonec jsem se rozhodla, že to holkám prostě řeknu a děj se co děj.

Každé pondělí jsme měly schůzi, abychom probraly připomínky zákazníků a plány obchodu. Snažila jsem se každý měsíc vytvořit nové produkty, abych oslovila co nejvíce lidí. Blížila se polední pauza a já už netrpělivě čekala, kdy přijdou holky. Millie, moje spolehlivá a milá prodavačka, byla vždy k zákazníkům velmi vstřícná a pečlivě si zapisovala všechny